

Offentliggjort d. 17. maj 2011

Tab på udenlandske debitorer – SKM2011.248.BR ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Ved en dom af 1/4 2011 afviste byretten en advokats fradrag for tab på knap 27.000 kr. på en debitor, der var flyttet til Singapore, hvorfor advokaten havde opgivet yderligere retsforfølgning af kravet. Med forskellige begrundelser afviste retten tillige fradrag for tab på debitorer vedrørende en række andre krav.

Tab på debitorer kan efter administrativ praksis og domstolspraksis fradrages på det tidspunkt, hvor det konstateres, at fordringen er uerholdelig og almindeligvis tillige, at tabet kan opgøres.

Om en fordring kan anses for uerholdelig, beror på en konkret vurdering, se herved SKDM 1976, 331 VLD (Kvadrat Boligtekstiler A/S), der synes at være den første offentliggjorte domstolsafgørelse vedrørende kriterierne for fradrag for tab på debitorer. Landsretten anførte her bl.a., at ”... der ikke i statsskatteloven eller ligningsloven er givet bestemte forskrifter om, hvornår eller hvordan en fordrings uerholdelighed kan anses konstateret, og at dette herefter må afhænge af en konkret bedømmelse. Der må imidlertid gives sagsøgte medhold i, at tabets størrelse i tilfælde af akkord, likvidation og konkurs som regel først kan anses for endeligt konstateret ved bobehandlingens afslutning, ligesom afskrivningen, når en fordring er givet til inkasso, må afvente inkassosagens udfald.”

I Ligningsvejledningen, afsn. E.B.2.6.5. anføres om dette spørgsmål bl.a., at: ”Tab på forretningsdebitorer skal fratrækkes i det indkomstår, hvor tabet er konstateret og kan

Offentliggjort d. 17. maj 2011

gøres endeligt op. Kun under særlige omstændigheder kan det - f.eks. ved hjælp af en erklæring fra en bobestyrer - anses for sandsynliggjort, at en fordring eller en væsentlig del heraf er tabt. Særlige omstændigheder kan være debtors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debtors forsvinden eller lignende. Således kan tabsfradrag foretages, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt ... Det er skattemæssigt ikke en forudsætning for tabsfradrag, at fordringen i enhver henseende uomtvisteligt og endeligt skal være tabt. Nedskrivning kan anerkendes, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt, hvis fordringen efter en konkret vurdering må anses for at være helt eller delvis uerholdelig.”

Mange revisorer kan formentlig huske, at i fordums dage, før SKAT og Told blev slået sammen i én enhed, blev reglerne om nedskrivning på debitorer behandlet forskelligt med den effekt, at der skulle udarbejdes forskellige regnskabsmæssige opgørelser til de to instanser.

Man kan rejse spørgsmålet, hvad der gælder, hvor debitor har bopæl i udlandet, og hvor omkostningerne til at konstatere fordringens uerholdelighed allerede af denne grund må forventes at stige mærkbart.

Ikke overraskende er udgangspunktet, at der gælder samme kriterier for fradrag som for fordringer mod danske debitorer, se herved eksempelvis TfS 2008, 651 BR.

Sagen afgjort ved byrettens dom af 1/4 2011 sætter imidlertid et vist spørgsmålstegn ved, om denne praksis i alle tilfælde er tilfredsstillende. Med TfS 2005, 408 Ø er konstateret det, vel selvfølgelig, synspunkt, at et tab ikke kan anses for konstateret, blot fordi skatteyderen ikke ønsker at afholde inkassoomkostninger. Men der kan foreligge tilfælde, hvor beløbets størrelse skaber en formodning for, at forsøg på inddrivelse af fordringen ikke vil være rentable.

En sådan situation synes at foreligge i sagen afgjort ved byrettens dom af 1/4 2011. I denne sag havde en advokat opgivet at inddrive et tilgodehavende på knap 27.000 kr. mod en debitor bosat i Singapore. Sagen var taget til inkasso, men ikke fulgt op af sagsanlæg, da

Offentliggjort d. 17. maj 2011

udsigten til det rentable i at søge at opnå dom og efterfølgende inddrivelse efter advokatens skøn væsentligt oversteg det rimelige. Således skulle et sagsanlæg foretages i Singapore, og sagen ville derfor afføde udgifter til fremmed hjælp, oversættelse af processkrifter og bevisførelse i Singapore. Efter råd fra sin revisor havde han derfor afskrevet beløbet.

Byretten afviste imidlertid fradrag med henvisning til, at det - efter bevisførelsen om advokatens bestræbelser på at indkræve fordringerne henholdsvis begrundelsen for at undlade dette - ikke var godtgjort, at tabet var uerholdeligt i 2004. Retten bemærkede herved, at advokatens egen opfattelse heraf ikke uden videre kunne lægges til grund.

Byrettens afgørelse er utvivlsomt efter bogen, men lige så utvivlsomt næppe særligt hensigtsmæssig. Hverken for den enkelte skatteyder eller for skattemyndighederne er det udtryk for en driftsøkonomisk hensigtsmæssig disponering, når udgifterne ved inddrivelsen overstiger indtægterne. I den foreliggende sag forekommer det sandsynligt, at alene udgifterne til oversættelse af den relevante korrespondance og processkrifter vil overstige kravet.

Man kan endvidere med rette rejse det spørgsmål, om omkostningerne ved inddrivelse af fordringer i tilfælde, hvor disse omkostninger utvivlsomt vil overstige fordringens værdi, overhovedet er fradragsberettigede efter en strikt fortolkning af statsskattelovens § 6, idet udgiften ikke er afholdt for at erhverve en indkomst - men for at opnå et skattemæssigt fradrag.

Der er her helt øjensynligt behov for en lovjustering.

— o —